Lumi és a pók, aki hálót szőtt a lámpásnak

Lumi négy tököt tol a talicskán a rétre. Mire odaér, egy sün, egy vakond és egy pók is vele tart.

Halloween délutánján Lumi négy tököt tolt a talicskán a rétre, mert ott lesz a közös faragás. A legnagyobb tök az övé volt, a másik három a vendégeké. A nagymama már előrement a mécsesekkel.

Az út göröngyös volt. Az első döccenőnél legurult egy tök, egyenesen a kerítés felé. A kerítés tövében egy sün kuporgott az avarban. A tök nekiütközött, és megállt. A sün egyik tüskéje egy apró lyukat szúrt rajta.

„Ne haragudj!", mondta Lumi. „Nem esett bajod?"

„Semmi bajom", felelte a sün. „Te is a faragásra mész?"

„Oda", felelte Lumi.

„Felülhetek a talicskára?", kérdezte a sün.

„Ülj fel nyugodtan!", mondta Lumi, és visszatette a tököt.

A második döccenőnél egy másik tök gurult le, és megakadt egy vakondtúrásban. A túrásból kibújt a vakond, és lerázta a földet a bundájáról.

„Ki kopogott?"

Aztán megszimatolta a tököt, és kitapogatta a talicska kerekét. „Faragás lesz? Én is megyek!”

„Felülhetek a talicskára?”

„Ülj fel nyugodtan!”

Lumi ezt a tököt is visszatette.

Mire a harmadik tök is legurult, már sötétedett. A tök eltűnt a magas fűben, és Lumi sehol sem találta.

„Ott van, a nagy kő mellett!”, szólt egy vékony hang.

Lumi összerezzent, aztán meglátta a pókot a hálója közepén.

„Hogy láttad meg?”, kérdezte Lumi.

„Nyolc szemem van”, felelte a pók. „Töklámpást viszont még sosem láttam. Felülhetek a talicskára?”

„Ülj fel nyugodtan!”

Lumi visszahozta a tököt a nagy kő mellől, a pók pedig felmászott a legnagyobb tök tetejére. A talicska most már nagyon nehéz volt. A fahíd előtt a kereke beleszorult egy gödörbe.

„Pedig én könnyű vagyok!”, mondta a pók.

Lumi tolta, ahogy csak bírta. A talicska meg sem mozdult.

Mindenki leszállt. Lumi egyenként letette a tököket a fűre. A sün összegömbölyödött előttük, hogy ne guruljanak le a fahíd alatti patakhoz. A vakond lejtőt ásott a kerék elé. A pók felmászott a talicska egyik nyelére, mert ő sötétedéskor is jól látott.

„Egy kicsit balra!”, mondta. „Most egyenesen!”

Lumi nekifeszült, és a kerék kigördült a gödörből.

Lumi visszaemelte a tököket. A sün és a vakond most gyalog mentek mellette. Csak a pók ült fel újra, mert ő tényleg könnyű volt.

A réten már várta őket a nagymama. Levágta a tökök tetejét, a vakond pedig kikaparta a belsejüket, és mindegyikbe két kerek szemet kapart. Lumi mosolygó szájat faragott alájuk. A sün a tüskéivel csillagokat szurkált a tökök oldalába. Az elsőt ott kezdte, ahol az apró lyuk volt.

A pók közben a legnagyobb tökön dolgozott. A mosolygó száj elé hálót kezdett szőni, egyik szálat a másik után.

„Az enyémet majd később, kérlek”, mondta Lumi a nagymamának.

A nagymama sorra meggyújtotta a mécseseket a többi tökben. Az oldalukon kis csillagok ragyogtak.

Már mind világított, csak Lumié volt még sötét. Lumi leült mellé, és nézte, ahogy a pók dolgozik.

„Mindjárt kész?”

„Még nem”, felelte a pók, és húzott még egy szálat.

Lumi várt, és nem kérdezett többet.

Aztán a pók a háló közepére ült.

„Kész.”

A nagymama meggyújtotta a mécsest. A mosoly előtt felragyogott a háló. Minden szála aranyosan csillogott, a közepén ott ült a pók. A mosoly fénye a fűre esett, egészen Lumi zöld cipőjéig.

Vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Hogyan segített mindenki, amikor a talicska kereke beleszorult a gödörbe?
2. Mit gondolsz, miért nem kérdezte meg Lumi többször, hogy kész van-e a háló?
3. Mire kellett már neked sokáig várnod? Megérte?

Mesélte Imre Viktor · mesemorzsak.hu · Ezt a mesét és a többit ingyen olvashatod:
mesemorzsak.hu/blog/mesek/halloween-mesek/lumi-es-a-pok-aki-halot-szott-a-lampasnak/